

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30.11.1998, sp. zn. 20 Cdo 917/98, ECLI:CZ:NS:1998:20.CDO.917.1998.1

Číslo: 31/2001

Právní věta:

Lhůta k podání odvolání běží znovu od doručení opravného usnesení (§ 204 odst. 1 věta druhá o.s.ř.)*) jen tehdy, směřuje-li odvolání právě jen proti výroku usnesením podle § 164 o.s.ř. opravenému, případně proti výroku, který je na opraveném výroku závislý.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 30.11.1998

Spisová značka: 20 Cdo 917/98

Číslo rozhodnutí: 31

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Řízení před soudem

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením ze dne 13. 2. 1998 K r a j s k ý s o u d v P l z n i odmítl jako opožděné odvolání žalobce A) proti usnesení O k r e s n í h o s o u d u P l z e ň – město ze dne 5. 12. 1997, jímž byl ustanoven znalec a kterým byl každý z účastníků zavázán ke složení zálohy na náklady znaleckého posudku. Odvolání směřovalo výlučně do výroku o povinnosti žalobce A) ke složení zálohy.

Usnesení odvolacího soudu napadl žalobce A) dovoláním, jímž se domáhal jeho zrušení a vrácení věci k dalšímu řízení s odůvodněním, že odvolání podané osobně u soudu dne 30. 12. 1997 je včasné, jelikož odvolací lhůta počala, podle jeho názoru, běžet nikoli dnem následujícím po dni 12. 12. 1997, kdy mu bylo doručeno původní usnesení postrádající jméno ustanoveného znalce, ale – ve smyslu ustanovení § 204 odst. 1 věty druhé o.s.ř. – až dne následujícího po dni 19. 12. téhož roku, kdy obdržel stejnopis usnesení ve správném znění, jímž byla ona zřejmá nesprávnost, spočívající v absenci jména ustanoveného znalce, napravena.

Žalovaní navrhli zamítnutí dovolání.

Dovolání je v této věci přípustné, neboť bylo podáno proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu (§ 236 odst. 1 o.s.ř.), jímž bylo odvolání odmítnuto (§ 238a odst. 1 písm. e/ o.s.ř.), včas, osobou

oprávněnou – účastníkem řízení (§ 240 odst. 1 o.s.ř.), řádně zastoupeným advokátem (§ 241 odst. 1, 2, věta druhá, o.s.ř.); dovolání splňuje formální i obsahové znaky předepsané ustanovením § 241 odst. 2, věty první, o.s.ř. a je v něm uplatněn způsobilý dovolací důvod, jehož prostřednictvím dovolatel – vymezeno obsahově – odvolacímu soudu vytýká nesprávnost jeho právního závěru o opožděnosti odvolání (ustanovení § 241 odst. 3 písm. d/ o.s.ř.).

Dovolání není důvodné. N e j v y š š í s o u d proto dovolání zamítl

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 204 odst. 1 o.s.ř. se odvolání podává do patnácti dnů od doručení rozhodnutí u soudu, proti jehož rozhodnutí směřuje. Bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení opravného usnesení.

V dané věci je nutno pro účely posouzení včasnosti odvolání, a tedy důvodnosti dovolání, zodpovědět otázku, zda se druhá věta ustanovení § 204 odst. 1 o.s.ř. uplatní i tehdy, týká-li se opravné usnesení výroku jiného než toho, proti němuž směřuje odvolání.

Druhá věta ustanovení § 204 odst. 1 o.s.ř. představuje zvláštní případ zásahu do nepřetržitého běhu odvolací lhůty. Smyslem této výjimky je poskytnout možnost podání řádného opravného prostředku i účastníku, jemuž byla újma způsobena teprve rozhodnutím v opraveném znění. Z uvedeného vyplývá, že – má-li jinak být zachováno pravidlo stanovené ve větě první citovaného zákonného usnesení – nutno onu výjimku vykládat tak, že se uplatní jen tehdy, směřuje-li odvolání právě do výroku usnesením dle ustanovení § 164 o.s.ř. opraveného, případně do výroku, jenž je na opraveném výroku závislý. O takový případ však v souzené věci nejde, jelikož odvolání směřuje výlučně proti výroku o povinnosti složit zálohu, tedy výroku neopravovanému; tento výrok také nikterak na – opraveném – výroku o ustanovení znalce nezávisí. Jestliže se tedy – vzhledem k uvedenému – druhá věta ustanovení § 204 odst. 1 o.s.ř. v daném případě neuplatní, nelze než dospět k závěru, že patnáctidenní lhůta k podání odvolání počala dovolateli běžet (viz doručenka na č. l. 82) dne následujícího po dni doručení (§ 57 odst. 1 o.s.ř.) původního usnesení, tedy v sobotu dne 13. 12. 1997, z čehož dále plyne, že posledním dnem k podání odvolání bylo pondělí dne 29. 12. 1997 (§ 57 odst. 3 o.s.ř.). Bylo-li odvolání podáno (viz presenční razítko na č. l. 89) u soudu osobně teprve následujícího dne, rozhodl odvolací soud správně, jestliže je jako opožděné odmítl.

Jelikož se dovolateli prostřednictvím uplatněného dovolacího důvodu (§ 241 odst. 3 písm. d/ o.s.ř.) správnost napadeného rozhodnutí zpochybnit nepodařilo, Nejvyšší soud dovolání, aniž ve věci nařizoval jednání (§ 243a odst. 1, věta první, o.s.ř.) usnesením zamítl (§ 243b odst. 1 a 5 o.s.ř.).

*) Od 1.1. 2001 od právní moci opravného usnesení (srov. § 204 odst. 1 větu druhou o. s. ř. ve znění účinném od uvedeného data).